

Neděle 13.1.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Ti, kdo se nechají vést Duchem Božím, jsou synové Boží“ (Ř 8,14)

Na začátku roku si dáváme různá předsevzetí. Jedna kategorie našich předsevzetí se týká snů a plánů, které bychom chtěli ve svém životě uskutečnit. Někdo se chce naučit hrát na klavír nebo na housle, někdo jiný si zase moc přeje naučit se cizí jazyk. Druhá skupina předsevzetí se týká různých závislostí, návyků či zlovyků. Moc bychom se něčeho takového chtěli zbavit, ale vůbec se nám to nedaří. Toužíme po změně a po osvobození, ale nedokážeme se pohnout z místa. Znáte to? Víte o čem mluvím? Myslím, že většina z nás má takové skryté přání i nějaké to trápení. Byl bych moc rád, kdyby nám Pán Bůh dnešním slovem ukázal východisko z našich slepých uliček a Jeho slovo se stalo pomocí pro náš křesťanský život...

1. Křesťanský život

Biblický text, který jsme dnes otevřeli, je vlastně odpovědí apoštola Pavla na otázku a zvolání ze 7.kapitoly. Tam Pavel konstatuje: „*Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.... Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?*“ (Ř 7,19+24). Také na nás to občas dolehne, když si nevíme sami se sebou a různými pokušeními rady. Apoštol Pavel hned odpovídá: „*Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, našeho Pána!*“ (v.25) a ukazuje, kde najdeme pomoc. V 8.kapitole pak pokračuje Pavel výkladem, ve kterém mluví o Božím řešení životních rozporů, do kterých se jako křesťané dostáváme.

Je to úžasný dar, když můžeme začít důvěřovat Boží lásce, přijmout odpuštění hříchů a začít žít s Ježíšem. Ovšem tím křesťanský život nekončí – tím teprve všechno nové začíná. Na začátku cesty s Kristem se ptáme, co se má v našem životě změnit. Ta nejdůležitější změna, proměna srdce a myšlení člověka, není hned vidět. Ale postupně se to projevuje i navenek. Jedna změna je např. v tom, že člověk, který uvěří v Ježíše Krista, začne chodit s ostatními křesťany do kostela. Naprosto dobrovolně a rád. Předtím by ho nikdo do kostela nedostal, teď přichází sám a dokonce se těší! V soukromí začne číst Bibli, přemýšlí o svém životě jinak a jinak se také chová. Jenže dost často nový křesťan zjistí, že se mu některé věci nedaří změnit, že opakuje staré hříchy, že jeho život je sice lepší, než byl předtím, ale stejně to není tak přesvědčivé, jak si představoval. Je to příliš upracované a upachtěné....A to je nejvyšší čas, aby ve svém hledání Boží cesty a v zápase o opravdovou hloubku nového života otevřel Ř 8.

2. Jednou nahoře, jednou dole

To hlavní, čím chce apoštol všechny křesťany potěšit, je ujištění o tom, že na nový život nejsou sami! Nezáleží jen na nás a především na nás, jestli zvládáme dobře křesťanský život, nemusíme spoléhat jen na vlastní síly. Je zde Pán Ježíš Kristus, který mocí Ducha svatého přemohl moc Zlého, moc hříchu a smrti a který to všechno udělal pro nás. A tohoto Ducha svatého ve víře přijali a mají také křesťané. A protože Duch svatý je Duchem Ježíše Krista, jsou křesťané bytostně spojeni s Pánem. Mohou prožívat, že to je Bůh, který svým Duchem při nich působí, který je drží, zvedá, nese a vede. Právě v tom spočívá podstata života s Kristem, že už nežijeme my, ale žije v nás Kristus (Ga 2,20). „*Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pomínuly, hle, vše je nové.*“ (2K 5,17). To je biblická pravda a dobrá zpráva. Ovšem tak úplně jednoduché to zase není. Rozhodnutím pro Krista totiž vstupujeme do zápasu, který se odehrává mezi tělem a Duchem, mezi realitou toho Zlého a působením

Ducha svatého. V našem křesťanském životě na nás totiž působí dvě síly, dva vlivy. Je to *síla hříchu*, která nás táhne dolů, zpátky ke starým věcem a starému životu. A pak je zde *síla Ducha svatého*, která nás zvedá a táhne nahoru k Bohu. Vliv hříchu a starého života způsobuje to, že veškeré naše snažení o dobré věci končí fiaskem, nezdarem, neúspěchem. Pokud spoléháme jako křesťané jen na sebe a své síly, zjišťujeme, že přes všechno úsilí se nedokážeme změnit. Opakovaně podléháme pokušení a hříchu, až jsme z toho zoufalí. Bůh nás slovy Pavlovými zve k tomu, abychom to dělali jinak: počítali v životě s Jeho možnostmi, s mocí Ducha svatého a poddávali se Jeho působení. Jen tak mohou v nás vítězit nové, dobré věci a může být při nás víc lásky, víc pokory, pokoje, radosti, moudrosti... Apoštol Pavel v jiném svém dopise píše „*Jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista*“ (Fp 1,6). Je to součást evangelia, že nový život v nás je Boží dílo a že Pánu Bohu na nás moc záleží. Záleží Mu na tom, aby to všechno Jeho působení nebylo zbytečné, ale přineslo dobré ovoce.

3. Boží vedení v křesťanově životě

K tomu, aby se Boží dílo v našem životě podařilo, potřebujeme Boží milost a pomoc. Ta k nám přichází také v podobě Božího vedení. Na Božím vedení je úžasné to, že Pán Bůh k tomu používá svého Ducha. On nejdříve dává svého Ducha do srdce věřícím a pak na ně svým Duchem působí. Není to nějaké magické, tajemné působení. Není to tak, že by se Pán Bůh neohlížel na naši osobnost a k něčemu nás nutil. Nejsme loutkami ani na dálkové ovládání! Naopak: Bůh čeká na náš souhlas, na to, až Mu porozumíme a Jeho cestu přijmeme. On jedná s námi tak, že se nás dotýká svou láskou, odpouští nám hříchy, tím motivuje k novému životu. Bůh nás vede tak, že k nám mluví, vyučuje nás svým Slovem a vysvětluje své záměry. Chce, abychom Mu porozuměli a důvěřovali Jeho vedení. Ale pak čeká od nás také poslušnost. Někdy nás Pán Bůh vede cestou, po které se nám nechce jít. Je to proti našim představám, je to jinak, než bychom to chtěli sami. Tehdy je těžké poslechnout. Ale protože víme, že nás Pán Bůh miluje, že to s námi myslí dobře, nakonec tu Jeho cestu dokážeme přijmout.

Určitě to znáte jako rodiče: snažíte se vést a vychovávat své děti, jak nejlépe umíte. Používáte při tom různé prostředky: příklad, slovo, napomínání, hrozby nebo tresty. Každé dítě je jiné: na některé se stačí zamračit nebo zvýšit hlas, zatímco druhé je třeba potrestat. Nejednou je to tak, jak jsem to viděl v jedné rodině. Stalo se, že chlapec opakovaně neposlechl maminku. Tatínek si vzal synka stranou a vysvětlil mu, že je pro něho lepší poslechnout. Jinak přijde trest. Bylo to až dojemné to domlouvání z povzdálí sledovat. Nakonec to malé dítě pochopilo, že je dobré poslechnout. Myslím, že to je dobrá ilustrace pro náš křesťanský život. Stojí za to Pánu Bohu a Jeho vedení důvěřovat. Pak se nejednou nestačíme divit, jak to Boží vedení bylo úžasné, moudré, předvídavé a milostivé!

Důležitou úlohu v Božím vedení má také společenství Kristovy církve. Nedá se ničím nahradit. Právě ve společenství věřících můžeme jasněji a výrazněji slyšet Boží oslovení a lépe poznávat Boží vůli. Znamé slovo o tom, že „*kde se sejdou dva nebo tři v Ježíšově jménu, tam je On mezi nimi*“, připomíná důležitost společenství křesťanů. Díky církvi může Pán Ježíš nejednou lépe ovlivnit život jednotlivců, ukázat cestu a dát se poznat. Proto za společenství Kristovy církve Pánu Bohu děkujeme a přijímáme je jako pomoc....Přeji vám, milé sestry a milí bratři, aby bylo v tomto roce 2013 na nás a na našem sboru lépe vidět, že nás Pán Bůh vede. Učme se Mu více důvěřovat a dovolme Mu, aby nás svou milostí měnil. **Bronislav Kaleta**